

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. november 2004
(OR. en)**

14811/04

**EUROPOL 54
JAI 459**

RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Initiativ fra Forbundsrepublikken tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri

RÅDETS AFGØRELSE

af

om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri
ved udpegelse af Europol til centralkontor
for bekæmpelse af euro-falskmøntneri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra c), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativet fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C

² Udtalelse af(endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Som lovlig valuta for tolv medlemsstater er euroen i stigende grad blevet en global valuta og er derfor blevet et højt prioriteret mål for organiseret internationalt falskmøntneri.
- (2) Euroen er også blevet et mål for falskmøntnere i tredjelande.
- (3) En yderligere stigning i antallet af falske euro, hvilket ville bringe det frie omløb af eurosedler -mønter i fare, skal forebygges.
- (4) Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, der blev vedtaget den 20. april 1929 i Genève i det følgende benævnt "Genève-konventionen", bør anvendes mere effektivt inden for rammerne af europæisk integration.
- (5) Tredjelande har brug for et centralt kontaktpunkt, hvor de kan få oplysninger om falske euro, og alle oplysninger om falske euro bør samles hos Europol med henblik på analyse.
- (6) I lyset af Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri¹, bør alle medlemsstater blive kontraherende parter i Genève-konventionen og oprette centralkontorer, jf. artikel 12 i konventionen.
- (7) Europol bør udpeges til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, jf. artikel 12 i Genève-konventionen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

¹ EFT L 181, af 4.7.2001, s. 6.

Artikel 1

1. For de medlemsstater, der er kontraherende parter i Genève-konventionen nemlig Østrig, Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige, fungerer Europol i henhold til erklæringen i bilaget hertil, i det følgende benævnt "erklæringen", som centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, jf. artikel 12, første punktum, i Genève-konventionen. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til falskmøntneri i forbindelse med alle øvrige valutaer samt opgaver, der henhører under centralkontoret og ikke er uddelegeret til Europol i henhold til erklæringen.

2. Medlemsstater, der endnu ikke er kontraherende parter i Genève-konventionen, nemlig Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Slovakiet og Slovenien, tiltræder Genève-konventionen. Ved deres tiltrædelse af Genève-konventionen udpeger de i henhold til erklæringen Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri, jf. artikel 12, første punktum, i Genève-konventionen.

Artikel 2

1. Regeringerne for de medlemsstater, der er kontraherende parter i Genève-konventionen, udsteder erklæringen og bemyndiger Forbundsrepublikken Tysklands repræsentant til at videresende erklæringerne til FN's generalsekretær.

2. Når regeringerne for de medlemsstater, der endnu ikke er kontraherende parter i Genèvekonventionen, tiltræder denne konvention, udsteder de straks erklæringen og bemyndiger Forbundsrepublikken Tysklands repræsentant til at videresende den til FN's generalsekretær.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i ..., den

På Rådets vegne

Formand

**Erklæring fra ... om udpegelse af Europol
til centralkontor for
bekæmpelse af euro-falskmøntneri**

EU-medlemsstat ... har bemyndiget Den Europæiske Politienhed (i det følgende benævnt "Europol") til at bekæmpe euro-falskmøntneri.

For at Genève-konventionen af 1929 kan fungere mere effektivt, skal fremover opfylde sine forpligtelser på følgende måde:

1. For så vidt angår euro-falskmøntneri varetager Europol - inden for rammerne af dens formål i henhold til Europol-konventionen¹ - følgende opgaver i sin egenskab af centralkontor, jf. artikel 12-15 i Genève-konventionen af 1929:
 - 1.1. Europol samler og behandler i overensstemmelse med Europol-konventionen alle oplysninger, der kan lette efterforskning, forebyggelse og bekæmpelse af euro-falskmøntneri, og fremsender dem straks til EU-medlemsstaternes nationale centralkontorer.

¹ EFT C 316, af 27.11.1995, s. 1.

- 1.2. I henhold til Europol-konventionen, navnlig artikel 18, og de relevante rådsakter¹, står Europol i direkte kontakt med centralkontorerne i tredjelande med henblik på at varetage opgaverne i punkt 1.3, 1.4 og 1.5 i denne erklæring.
- 1.3. Når Europol finder det relevant, fremsender den et sæt annullerede eksemplarer af ægte eurosedler eller mønter til tredjelandes centralkontorer.
- 1.4. Europol fremsender regelmæssigt alle nødvendige oplysninger om nye emissioner eller tilbagekaldelse af eurosedler og -mønter til tredjelandes centralkontorer.
- 1.5. Når Europol finder det relevant, men ikke i tilfælde, der kun har lokal interesse, underretter den tredjelandes centralkontorer om:
 - afsløringer af falske eller forfalskede eurosedler og -mønter. Underretningen om falskmøntneriet ledsages af en teknisk beskrivelse heraf, der kun må udarbejdes af den institution, hvis eurosedler er blevet forfalsket. Der bør fremsendes en fotografisk gengivelse eller om muligt et eksemplar af en forfalsket euroseddel. I hastende tilfælde kan politimyndighederne diskret underrette de berørte centralkontorer og give dem en kort beskrivelse, uden at dette dog berører ovennævnte underretning og tekniske beskrivelse

¹ Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer (EFT C 88 af 30.3.1999, s. 1) og Rådets retsakt af 28. februar 2002 om ændring af Rådets retsakt af 12. marts 1999 om fastsættelse af regler for Europols videregivelse af personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer (EFT C 76 af 27.3.2002, s. 1).

- de nærmere omstændigheder ved afsløringen af falskmøntneriet, herunder hvorvidt det har været muligt at beslaglægge alle falske sedler og mønter.

1.6. Som medlemsstaternes centralkontor deltager Europol i konferencer om euro-falskmøntneri, jf. artikel 15 i Genève-konventionen.

1.7. I den udstrækning Europol ikke er i stand til at varetage opgaverne i punkt 1.1 - 1.6 i henhold til Europol-konventionen, forbliver kompetencen hos medlemsstaterne.

2. De nationale centralkontorer har fortsat kompetence med hensyn til falskmøntneri i forbindelse med alle andre valutaer samt opgaver, der henhører under centralkontoret og ikke er uddelegeret til Europol i henhold til punkt 1.

Repræsentantens navn, dato
